I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 598/2009

av den 7 juli 2009

om införande av en slutgiltig utjämningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1] (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 15,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Provisoriska åtgärder

(1) Genom förordning (EG) nr 194/2009 [2] (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*) införde kommissionen en provisorisk utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater (nedan kallat *USA* eller *det berörda landet*).

(2) Inom ramen för det parallella antidumpningsförfarandet införde kommissionen genom förordning (EG) nr 193/2009 [3] en preliminär antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater.

1.2 Efterföljande förfarande

(3) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa provisoriska utjämningsåtgärder hade meddelats (nedan kallat *det preliminära meddelandet av uppgifter*), lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten. De parter som så önskade gavs tillfälle att bli hörda. Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. De muntliga och skriftliga synpunkter som de berörda parterna lämnade togs under övervägande, och när så var lämpligt ändrades de preliminära undersökningsresultaten i enlighet med dessa.

(4) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för rekommendationen att införa slutgiltiga utjämningsåtgärder på import av biodiesel med ursprung i USA och slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska tullen. De gavs även möjlighet att inom en viss tid efter denna underrättelse inkomma med synpunkter.

(5) USA:s regering och andra berörda parter uttryckte sin besvikelse över beslutet att endast medge 16 dagar för att lämna synpunkter på det preliminära meddelandet av uppgifter samt över beslutet att avvisa vissa parters önskemål om en rimlig förlängning av tidsfristen för att lämna dessa synpunkter.

(6) I enlighet med artikel 30.1 i grundförordningen kan uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av provisoriska åtgärder lämnas ut till intresserade parter. I detta avseende är det kommissionens praxis att lämna ut uppgifter till alla parter som berörs av ett förfarande efter offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* av en förordning som inför provisoriska åtgärder och att fastställa en tidsperiod inom vilka parterna kan lämna synpunkter.

[1] EGT L 288, 21.10.1997, s. 1
[2] EUT L 67, 12.3.2009, s. 50.
[3] EUT L 67, 12.3.2009, s. 22.

Denna praxis följdes i detta förfarande. När det gäller den tidsperiod inom vilken parterna ombads att lämna synpunkter fastställer grundförordningen inte vilken period som bör medges. I detta förfarande ansågs att en period på 16 dagar (som senare förlängdes till 17 dagar) skulle medges till följd av förfarandets komplexitet och behovet att iaktta kravet i artikel 11.9 i grundförordningen att undersökningen ska avslutas inom 13 månader efter det att den inletts.

(7) Den provisoriska tullsatsen för de amerikanska företag som inte gav sig till känna och därmed inte samarbetade i undersökningen fastställdes till en nivå motsvarande den lägre av den högsta subventions- eller skademarginal som hade konstaterats för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i stickprovet. Den antidumpningstull som fastställts på detta sätt angavs i artikel 1.2 i förordningen om provisorisk tull (en sats på 237,0 euro per ton för ”alla övriga företag”). Den amerikanska regeringen anser att denna tullsats är en strafftull som har beräknats på ett otillbörligt sätt på grundval av de tillgängliga uppgifterna. Den amerikanska regeringen anser att för att kunna hänvisa till tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen måste det först fastställas att en berörd part har vägrat eller underlåtit att lämna ”*nödvändiga uppgifter*” ([1]). Den amerikanska regeringen anser att man istället ska tillämpa den vägda genomsnittliga tullsats som beräknats för de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet.

(8) Som svar på detta bör det noteras att när förfarandet inleddes skickade kommissionen frågeformuläret, klagomålet och tillkännagivandet om inledande till de företag som förtecknades i klagomålet (mer än 150 företag). En kopia av frågeformuläret bifogades dessutom till den verbalnot som när förfarandet inleddes skickades till Förenta staternas representation vid Europeiska gemenskaperna som uppmanades att vidarebefordra den till exportörer/tillverkare i USA. Dessutom företräder den amerikanska intresseorganisationen för biodieselproducenter (National Biodiesel Board, NBB), som har varit en berörd part sedan detta förfarande inleddes, ett stort antal företag inom biodieselindustrin i USA.

(9) I tillkännagivandet om inledande samt det följebrev som bifogades frågeformuläret hänvisades till följderna av att inte samarbeta. Mer än 50 företag gav sig till känna inom ramen för stickprovsförfarandet och lämnade de begärda uppgifterna inom de angivna 15 dagarna (se skäl 8 i förordningen om provisorisk tull). Dessa företag stod för mer än 80 % av den totala importen av biodiesel från USA till gemenskapen.

([1]) I artikel 28.1 i grundförordningen fastställs följande: ”I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen enligt denna förordning eller väsentligen hindrar undersökningen kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter. […].”

(10) Efter det att de provisoriska åtgärderna införts uppmanades USA:s myndigheter att inkomma med ytterligare uppgifter. Myndigheterna ombads särskilt att be de eventuella ytterligare exportörer/tillverkare av biodiesel i USA, utöver de som förtecknades i artikel 1 och bilagan till förordningen om preliminär tull, som inte var kända när förfarandet inleddes och som inte tidigare vägrat att samarbeta ([2]), att ge sig till känna.

(11) USA:s myndigheter överlämnade en förteckning med namnen på över 100 ytterligare företag (tillverkare/exportörer) i USA. Det undersöktes om något av dessa företag hade uppmanats att samarbeta vid den tidpunkt då förfarandet inleddes. Undersökningen visade att ett stort antal företag som fanns med i förteckningen redan hade uppmanats att samarbeta under stickprovsförfarandet, men att de vid den tidpunkten hade valt att inte göra detta. Dessa företag var med andra ord medvetna om konsekvenserna av bristande samarbete i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(12) När det gäller de företag (fler än 40) i förteckningen som var okända för kommissionen när detta förfarande inleddes, noterade man emellertid att den begäran till de amerikanska myndigheterna om att lämna fler uppgifter om dessa företag gjordes efter införandet av de provisoriska åtgärderna. Man beslöt därför att lägga till dessa företag i bilagan till denna förordning och att tillämpa samma tullsats på dessa företag som på de företag som uttryckligen samarbetade, men som inte valts ut för stickprovet. Dessa företag underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att införa slutgiltiga åtgärder och ombads att lämna synpunkter på avsikten att lägga till deras namn i bilagan till denna förordning.

(13) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter välkomnade den amerikanska regeringen förslaget att tillämpa den vägda genomsnittliga tullen på fler företag. Den amerikanska regeringen ansåg emellertid att man inte fått någon förklaring till varför andra företag omfattas av tullsatsen för ”alla övriga företag”. Härvidlag ska det noteras att när det gäller de företag som samarbetade under stickprovsförfarandet har förklaringar redan lämnats ovan. När det gäller de amerikanska exportörer/tillverkare som inte individuellt underrättades om undersökningen eller upptogs i den förteckning som det hänvisas till i skäl 11, ska det först och främst noteras att stora ansträngningar gjordes när förfarandet inleddes för att kontakta företag i USA som skulle kunna vara berörda av

([2]) Till skillnad från de företag som fick sig ett stickprovsformulär tillsänt, men inte lämnade in det.

detta förfarande (seskälen 8 och 10 ovan). Vidare gjordes det ytterligare ansträngningar efter införandet av de preliminära åtgärderna (se skäl 10 ovan) för att identifiera andra företag, vilket resulterade i att över 40 företag lades till i förteckningen över de företag som skulle omfattas av den vägda genomsnittliga tullen. Man anser att dessa långtgående ansträngningar har gett biodieselföretagen i USA alla möjligheter att ge sig tillkänna. Det är också värt att notera att industrins intresseorganisation har varit involverad i förfarandet sedan det inleddes. Följaktligen anser man att tullsatsen för ”alla övriga företag” bör tillämpas på de företag som inte gav sig tillkänna.

(14) Ett företag som lämnade svar på frågeformuläret och följaktligen lades till i förteckningen i bilagan till förordningen om provisorisk tull begärde att dess moderbolag skulle läggas till i förteckningen över företag i bilagan. Detta företag begärde dessutom att det geografiska läget för de två företagen skulle ändras i bilagan för att korrekt motsvara adressen på företagens fakturor.

(15) Efter att ha granskat detta företags begäran beslutade man att även moderbolaget skulle förtecknas i bilagan till denna förordning, eftersom det i företagets svar på frågeformuläret angavs att detta var det enda närstående företaget som var verksamt inom biodieselbranschen. Det geografiska läget för båda företagen ändras också.

(16) Två samarbetsvilliga företag begärde att deras namn skulle tas bort från bilagan, eftersom de inte är exporterande tillverkare. Företagens namn har därför tagits bort.

(17) Det erinras om att undersökningen av subventioner och skada omfattade perioden 1 april 2007–31 mars 2008 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). När det gäller de utvecklingstendenser som är av betydelse för skadebedömningen undersökte kommissionen uppgifter som omfattade perioden från och med januari 2004 till utgången av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.3 **Stickprovsförfarande avseende gemenskapstillverkare och exporterande tillverkare i USA**

(18) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på stickprovsförfarandet avseende exporterande tillverkare i USA, bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i skälen 6–10 i förordningen om provisorisk tull.

(19) Vissa parter ifrågasatte om stickprovsurvalet med avseende på gemenskapstillverkare var representativt. Dessa synpunkter behandlas i skälen 77–81.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(20) Det erinras om att i tillkännagivandet om inledande definierades den produkt som påstods vara föremål för subventioner som fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling av icke-fossilt ursprung (vanligtvis kallad *biodiesel*), antingen i ren form eller i en blandning.

(21) Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för att biodiesel och alla blandningar, av biodiesel med mineraldiesel, som tillverkades och subventionerades i USA och exporterades till gemenskapen hade påverkat den ekonomiska situationen för biodieseltillverkare i gemenskapen. För samstämmighetens skull, dvs. med tanke på hur de relevanta biodieseltillverkarna och den inhemska marknaden i USA fungerar, ville man att definitionen av den berörda produkten även skulle omfatta biodiesel som ingår i biodieselblandningar. Det ansågs emellertid att definitionen av den berörda produkten (se tillkännagivandet om inledande och skäl 20) skulle kunna leda till tvivel om vilka tillverkare och vilka produkttyper som undersökningen var avsedd att omfatta.

(22) För undersökningen av subventioner och skada, och särskilt för att fastställa subventionsmarginalerna och nivåerna för undanröjande av skada, var det också nödvändigt att tydligt identifiera de produkter som undersökningen skulle omfatta.

(23) I enlighet med kännetecknen för USA-marknaden definierades den berörda produkten preliminärt som fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling av icke-fossilt ursprung (vanligtvis kallad *biodiesel*), i ren form eller i blandningar över B20. Den berörda produkten avsåg således ren biodiesel (B100) och alla blandningar som innehåller mer än 20 % biodiesel (nedan kallad *den berörda produkten*). Detta tröskelvärde ansågs vara lämpligt för att möjliggöra en klar åtskillnad mellan de olika typer av blandningar som är avsedda att blandas ytterligare och de som är avsedda för direkt förbrukning på marknaden i USA.

(24) Undersökningen visade att alla typer av biodiesel och biodiesel i blandningar som omfattas av undersökningen har samma eller mycket liknande grundläggande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper och används för samma ändamål, trots eventuella skillnader när det gäller den råvara som används för tillverkningen eller variationer i tillverkningsprocessen. De eventuella variationerna hos den berörda produkten påverkar inte den grundläggande definitionen, egenskaperna eller den uppfattning som de olika parterna har om den berörda produkten.

(25) Berörda parter lämnade synpunkter på definitionen av den berörda produkten och den likadana produkten där de samtidigt motsatte sig definitionen av både den berörda och den likadana produkten med samma argument utan att göra någon åtskillnad mellan begreppet berörd produkt och begreppet likadan produkt inom ramen för förfarandet.

(26) Det erinras om att de begreppsmässiga principer som gäller för den berörda produkten regleras av bestämmelserna i artikel 1.1–1.4 i grundförordningen, medan tolkningen av begreppet ”likadan produkt” fastställs i artikel 1.5 i grundförordningen. Dessa synpunkter kommer därför att behandlas separat nedan.

(27) En part ifrågasatte i vilken utsträckning blandningar med en lägre andel biodiesel (t.ex. B21) fortfarande borde klassificeras som biodiesel på samma villkor som ren biodiesel (B100) eller liknande blandningar som huvudsakligen består av biodiesel med ett lägre innehåll av mineraldiesel (t.ex. B99). Denna part hävdade att undersökningen i stort sett grundades på B100 och B99 och att alla beräkningar av dumpning och skada gjordes på grundval av dessa två produkttyper. Parten ansåg att ett tröskelvärde som fastställs till något över B20, dvs. den låghaltiga blandning som säljs direkt till kunder i USA, leder till en artificiell definition av den berörda produkten.

(28) Samma part ifrågasatte också om en blandning som innehåller 20 % biodiesel fortfarande kan klassificeras som ett biodieselbränsle snarare än som mineraldiesel som inte omfattas av definitionen av den berörda produkten. Denna part förstår att EU stöder åsikten att ett nytt tullnummer ([1]) för biodiesel bör inrättas i det Harmoniserade systemet (HS). Parten ansåg att kommissionen breddade definitionen av produkten i det aktuella förfarandet och utvidgade de produkttyper som påverkas av införandet av åtgärderna.

(29) Vidare anser denna part att det vid tidpunkten för undersökningen inte fanns något särskilt tröskelvärde för att fastställa definitionen av biodiesel för klassificeringen enligt KN-nummer 3824 90 91, det specifika tullnummer som sedan den 1 januari 2008 inrättats för biodiesel i EU. Denna part ifrågasatte huruvida, enligt regel 3 b i Allmänna bestämmelser för tolkning av Kombinerade nomenklaturen ([2]), en blandning som innehöll mindre än 50 % biodiesel fortfarande kunde klassificeras som biodiesel. Parten nämnde vidare att de exempel på blandningar som angavs i kommissionens frågeformulär alla hade en hög biodieselhalt, vilket gav intrycket av att den berörda produkten endast utgörs av biodiesel och blandningar med en mycket hög andel biodiesel.

(30) Parten hävdade dessutom att EU inte kan ändra definitionen av den berörda produkten och samtidigt behålla en helt annan likadan produkt och hänvisade till artikel 15.1 i WTO:s avtal om subventioner och utjämningsåtgärder (ASCM). Enligt denna part baseras subventions- och skaderesultaten på grundval av B100 och B99 och de nummer som används i det amerikanska harmoniserade tullsystemet HTS) ([3]) som användes i undersökningen verkar inte inkludera produkter med en så låg biodieselhalt som 20 %. Parten hänvisade också till det preliminära meddelandet av uppgifter som lämnades till de biodieseltillverkare i USA som ingick i stickprovet och som visar att de utvalda biodieseltillverkarna i USA uteslutande sålde blandningar tillverkade av olika typer av biodiesel. Den berörda produkten borde följaktligen begränsas till de produkter som innehåller 100 % biodiesel (B100), även om den består av biodiesel tillverkad av olika råvaror och till blandningar med 99 % biodiesel (B99).

(31) Parten hänvisade till en färsk dom från domstolen ([4]) om import av ammoniumnitrat och drog slutsatsen att motiveringen till denna dom även kan tillämpas på det aktuella förfarandet och att biodiesel som inte ingår i blandningar i mycket höga halter inte kan underkastas undersökningen eller åtgärder, eftersom den inte utgör den likadana produkt på grundval av vilken slutsatser om dumpnings- och skadeförhållanden drogs, dvs. produkter som endast innehåller biodiesel (B100) eller blandningar med 99 % biodiesel (B99).

(32) Parterna lade inte fram någon bevisning eller något lagrum till stöd för att den berörda produkten inte var korrekt definierad i den aktuella undersökningen. Bestämmelserna i artikel 1.1–1.4 i grundförordningen ger vägledning för definitionen av den berörda produkten. I artikel 1.1 anges följande: ”En utjämningstull får införas för att kompensera för en subvention som direkt eller indirekt har beviljats för tillverkning, export eller transport av en produkt vars övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.”

(33) Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för att biodiesel och alla blandningar av biodiesel med mineraldiesel som tillverkats i USA och exporterats till gemenskapen till ett subventionerat pris hade påverkat den ekonomiska situationen för biodieseltillverkare i gemenskapen (se skäl 21).

(34) Parterna lade inte fram någon bevisning till stöd för att det tröskelvärde som fastställts i förordningen om provisorisk tull för att göra en åtskillnad mellan den berörda produkten och den icke-berörda produkten var artificiellt. Undersökningen visade att B20, och potentiellt låghaltigare blandningar, faktiskt såldes direkt till kunder i USA (se skälen 26 och 28 i förordningen om provisorisk tull). Undersökningen visade också att marknaden för blandningar och marknaden för konsumentprodukter var olika

([1]) Tullnummer 3826 00 omfattande ”biodiesel och blandningar av biodiesel, utan innehåll av eller innehållande mindre än 70 viktprocent olja erhållen ur petroleum eller ur bitumösa mineral”.

([2]) ”Blandningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för försäljning i detaljhandeln vilka inte kan klassificeras med ledning av regel 3 a, skall såvitt möjligt klassificeras som om de bestod av det material eller den beståndsdel som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär.”

([3]) HS-nummer 38 24 90 40 00 och 38 24 90 40 20.

([4]) Mål T-348/05: JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mot rådet, av den 10 september 2008, punkterna 61–63.

marknader med olika kunder: en marknad där biodiesel och biodieselblandningar är avsedda att blandas ytterligare av aktörer som handlar eller blandar med biodiesel och en marknad där blandningarna är avsedda för distributionsnätverket och därmed för kunder. Att fastställa tröskelvärdet för den berörda produkten över B20 möjliggjorde en klar åtskillnad och hindrade en förväxling mellan produkterna, marknaderna och de olika parterna i USA. Argumentet avvisades därför.

(35) I alla antisubventionsundersökningar är det vanligt att enskilda företag som undersöks inte tillverkar och säljer samtliga produkttyper som ingår i definitionen av den berörda produkten. Vissa företag kanske tillverkar ett mycket begränsat urval av produkttyper medan andra har ett större utbud. Detta påverkar emellertid inte definitionen av den berörda produkten. Argumentet att den berörda produkten endast borde omfatta de produkttyper som exporterades av USA-tillverkarna och användes för beräkningen av subventioner och skada saknar därför grund.

(36) Såsom anges i förordningen om provisorisk tull och i skäl 20 gällde undersökningen huvudsakligen biodiesel, antingen i ren form eller i blandningar. Utjämningsåtgärderna kommer att tillämpas på de relevanta blandningar som exporterats till gemenskapsmarknaden. Frågan om huruvida en blandning med 20 % biodiesel fortfarande kan klassificeras som ett biodieselbränsle snarare än som mineraldiesel som inte omfattas av definitionen av den berörda produkten är följaktligen inte relevant.

(37) Det bör förtydligas att subventions- och skaderesultaten för varje enskilt företag som undersöktes uteslutande baserades på de relevanta produkttyper som det relevanta företaget tillverkade och sålde under undersökningsperioden. Att hävda att definitionen av den berörda produkten, som omfattade blandningar över B20, på ett otillbörligt sätt skulle kunna påverka tillverkare i USA saknar grund och kan inte leda till slutsatsen att den berörda produkten bör begränsas till produkter som innehåller 100 % biodiesel (B100) även om det rör sig om biodiesel tillverkad av olika råvaror eller en blandning med 99 % biodiesel (B99). Att inbegripa blandningar över B20 i definitionen av den berörda produkten hade ingen som helst inverkan på resultaten för de undersökta företag som inte tillverkar och exporterar denna produkttyp.

(38) Partens påstående att motiveringen till domstolens dom [1] även är tillämplig på det aktuella förfarandet och att biodiesel som inte ingår i blandningar i mycket höga halter inte kan underkastas undersökningen saknar också grund. Faktum är att för varje företag som undersökts kommer eventuella skade- och subventionsmarginaler att exakt motsvara den berörda produkt och den likadana produkt för vilka subventions- och skaderesultaten fastställdes, dvs. de relevanta produkttyper som innehåller biodiesel och som det företaget sålde på hemmamarknaden och exporterade till gemenskapen. Dessutom rörde den dom som operatören åberopade en översyn av befintliga antidumpningsåtgärder, vilken resulterade i en utvidgning till andra produkter än den berörda produkten, vilket inte är fallet i den nuvarande undersökningen.

(39) Även om man anser att de exempel som anges i ett frågeformulär som syftar till att samla in uppgifter inom ramen för en undersökning inte kan användas för att göra antaganden om slutsatserna av undersökningen, är det värt att notera att kommissionen inte i förväg kan veta, dvs. innan kommissionens undersökningar på plats äger rum, vilka produkttyper som de berörda företagen kommer att tillverka och sälja på hemmamarknaden och för export vid den tidpunkt då frågeformuläret utarbetas. De relevanta produkttyper som ska tas med i en antisubventionsundersökning är enligt artikel 1 i grundförordningen de för vilka en utjämningsbar subvention har beviljats. I ett sådant fall får en utjämningstull införas för att kompensera för en subvention som direkt eller indirekt har beviljats för tillverkning, export eller transport av en produkt.

(40) Dessutom anses det att B100 inte bör undantas från produktdefinitionen. För det första eftersom B100 eller ren biodiesel är den huvudprodukt för vilken subventionerna från USA fastställdes. Av den amerikanska skattelagstiftningen (U.S. Code), särskilt Title 26, Section 40A, point (d), som tydligt definierar begreppet biodiesel, framgår att hela subventionssystemet genomfördes för att stödja biodieselindustrin i USA. För det andra eftersom det under de kontrollbesök som genomfördes på plats hos de amerikanska myndigheterna framgick att även biodiesel som blandades utanför USA av ett företag med ett dotterbolag i USA kunde gynnas av den federala biodieselskatten på 1 USD per gallon i USA.

(41) Undersökningen visade också att ett företag i USA som tillverkar ren biodiesel måste utfärda det intyg som nämns i skäl 51 i förordningen om provisorisk tull. Detta intyg kan överlåtas och måste bifogas de ansökningshandlingar för subventionen som lämnas till den amerikanska regeringen.

(42) Mot bakgrund av ovanstående omständigheter och överväganden bekräftas det att alla typer av biodiesel och biodiesel i blandningar som omfattas av denna undersökning, dvs. ren biodiesel (B100) och blandningar över B20, har samma eller mycket liknande grundläggande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper och används för samma ändamål, trots eventuella skillnader när det gäller den råvara som används för tillverkningen eller variationer i tillverkningsprocessen. De eventuella variationerna hos den berörda produkten påverkar inte den grundläggande definitionen, egenskaperna eller den uppfattning som de olika parterna har om den berörda produkten.

[1] Mål T-348/05: JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mot rådet, av den 10 september 2008, punkterna 61–63.

2.2 **Likadan produkt**

(43) Det framgick preliminärt att de produkter som tillverkas och säljs på hemmamarknaden i USA och som omfattas av undersökningen har liknande grundläggande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper och användningsändamål som de produkter som exporteras från USA till gemenskapsmarknaden. Likaså har de produkter som tillverkas av gemenskapsindustrin och som säljs på gemenskapsmarknaden liknande grundläggande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper och användningsändamål som de produkter som exporteras till gemenskapen från det berörda landet.

(44) Man fann således inte några sådana skillnader mellan de olika typerna av den berörda produkten och gemenskapens produkttyper som säljs på gemenskapsmarknaden som kunde leda till slutsatsen att de produkttyper som tillverkas och säljs på gemenskapsmarknaden inte är likadana produkter med samma eller mycket liknande grundläggande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper som de typer av den berörda produkten som tillverkas i USA och exporteras till gemenskapen. Som en preliminär slutsats konstateras det därför att alla typer av biodiesel anses vara likadana i den mening som avses i artikel 1.5 i grundförordningen.

(45) En part hävdade att definitionen av den likadana produkten måste vara oupplösligt kopplad till identifieringen av den berörda produkten och måste fastställas utifrån produktens fysikaliska egenskaper och slutändamål. Denna part hävdade i stort sett att B20 inte används för förbrukning i EU, utan att man snarare använder den mycket låghaltigare blandningen B5. Den likadana produkten definierades därför inkorrekt. Parten hävdade vidare att det inte går att ändra definitionen av den berörda produkten och samtidigt behålla en helt annan likadan produkt.

(46) Som tydligt framgår i skälen 31–37 i förordningen om provisorisk tull är definitionen av den likadana produkten kopplad till identifieringen av den berörda produkten och fastställdes huvudsakligen utifrån produktens fysikaliska egenskaper. Produktens faktiska slutanvändning övervägdes också och det ansågs att tröskelvärdet för B20 även skulle behållas för definitionen av den likadana produkten. I detta fall har dessutom antalet produkttyper som omfattas av definitionen av den likadana produkten minskats för att motsvara antalet i definitionen av den berörda produkten.

(47) Partens påstående att definitionen av den likadana produkten var inkorrekt avvisas därför och den preliminära definitionen av den likadana produkten bekräftas.

3. **SUBVENTIONERING**

3.1 **Allmänt**

(48) Ett företag hävdade att kommissionen kände till de grunder som angavs i skäl 9 i förordningen om provisorisk tull för att utesluta det från stickprovet redan när den ursprungligen gjorde urvalet. Företaget borde därför inte ha uteslutits från urvalet.

(49) Med avseende på detta argument ska det noteras att oavsett om företaget ingår i urvalet eller inte har detta inte någon betydande inverkan på företaget med avseende på resultatet av undersökningen. Om företaget skulle tas med i urvalet skulle en individuell utjämningstull fastställas för det, vilket också gjordes under det preliminära skedet trots att företaget uteslöts från urvalet. Även i den här förordningen fastställs en individuell utjämningstull för företaget. Efter meddelandet av undersökningsresultaten, hävdade företaget att det faktum att det i praktiken inte ingick i urvalet av exportörer hindrade det från att utöva en del materiella rättigheter, inklusive de rättigheter som härrör från de särskilda beräkningar som tillämpas på de uppgifter som de utvalda exportörerna tillhandahållit. Som svar på detta ska det noteras att en särskild beräkning gjordes av subventioneringsnivån för detta företag. När det gäller skademarginalen för detta företag, fastställdes den enligt artikel 28 i grundförordningen på grundval av tillgängliga uppgifter (se skälen 173–175 nedan), eftersom företaget inte lämnade in de begärda uppgifterna om sin exportförsäljning och återförsäljning i gemenskapen. Under dessa omständigheter måste företagets begäran avvisas.

(50) Ett företag hävdade att utjämningstullens storlek verkade ha beräknats på grundval av inhemsk försäljning förutom exportförsäljning. Företaget begärde därför att beräkningarna skulle korrigeras.

(51) Med avseende på detta argument noteras att det har konstaterats att alla subventionssystem som utjämnas gäller inhemska subventioner, dvs. de gynnar inhemsk försäljning och exportförsäljning i lika hög grad. I enlighet med gängse praxis har förmånen från varje system under undersökningsperioden fördelats över hela försäljningen av den berörda produkten (dvs. inhemsk försäljning plus exportförsäljning). Företagets begäran avvisas därför.

(52) Detta företag, liksom ett annat företag, påpekade också att de värden cif som använts för att beräkna utjämningstullens storlek inte är desamma som de som använts vid skade- och dumpningsberäkningarna. För att säkerställa förenlighet anser företagen att de korrekta värdena cif som har använts för dumpnings- och skadeberäkningarna även borde användas för beräkningarna av utjämningstullens storlek.

(53) Med avseende på denna begäran erinras än en gång om att man har konstaterat att alla subventionssystem som utjämnas gäller inhemska subventioner (se skäl 51). Under dessa omständigheter utgörs den nämnare som använts för att fastställa förmånens storlek under undersökningsperioden av hela försäljningen, till skillnad från i antidumpningsförfarande där nämnaren endast utgörs av exportförsäljningen till EU. Under dessa omständigheter avvisas denna begäran.

(54) Ett antal företag och den amerikanska intresseorganisationen för biodieselproducenter (National Biodiesel Board, NBB) ansåg att import av B100 inte borde beläggas med någon utjämningstull, eftersom subventions- och skademarginalerna har beräknats utan hänsyn till försäljning av B100. När det gäller detta krav ska det noteras att försäljningen av B100 som tillverkats av de företag som ingick i stickprovet har beaktats både vid beräkningen av storleken på de utjämningsbara subventionerna och vid beräkningen av skademarginalen. Under dessa omständigheter avvisas detta argument.

3.2 **Avdrag från punktskatt/inkomstskatt**

(55) Ett företag hävdade att storleken på den förmån det erhöll inom ramen för det federala programmet för avdrag från punktskatt/inkomstskatt under undersökningsperioden skulle vara mindre än 1 USD per gallon om förmånen beräknades genom att man fördelade den över den totala försäljningsvolymen under undersökningsperioden.

(56) När det gäller den förmån som erhölls inom ramen för programmet för avdrag från punktskatt/inkomstskatt, beräknades denna på grundval av 1 USD per gallon ren biodiesel som såldes under undersökningsperioden, oavsett om den såldes som ren biodiesel (B100) eller i en blandning (se skäl 59 i förordningen om provisorisk tull). Denna förmån speglades i nivån på den provisoriska utjämningstull som infördes. Den provisoriska tullen, och den slutgiltiga tull som nu införs genom den här förordningen, fastställer att utjämningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens totala innehåll av biodiesel. Under dessa omständigheter anses det att en tull som beräknas på grundval av 1 USD per gallon ren biodiesel korrekt speglar förmånen under undersökningsperioden eftersom en lägre tull införs på till exempel import av B99 som innehåller mindre biodiesel. Under dessa omständigheter avvisas företagets argument.

(57) Ett antal företag och den amerikanska intresseorganisationen för biodieselproducenter (NBB) hävdade att eftersom det inte finns något federalt program för avdrag från punktskatt/inkomstskatt för försäljning av B100 finns det ingen anledning att anse att sådan försäljning har gynnats av denna skattelättnad. Ett av dessa företag hävdade bland annat att det för företagets försäljning av B100 under undersökningsperioden inte hade påvisats att det hade varit den indirekta mottagaren av skattelättnaden på 1 USD per gallon.

(58) Som svar på dessa argument, bör det erinras om att det i den amerikanska skattelagstiftningen (U.S. Code) föreskrivs att för att få avdrag för blandning av biodiesel måste det företag som blandar biodiesel med mineraldiesel få ett biodieselintyg (*Certificate for Biodiesel*) från biodieseltillverkaren, där tillverkaren intygar mängden biodiesel som intyget gäller. Biodieselintyget kan överlåtas och det berättigar innehavaren till ett skatteavdrag på 1 USD per gallon biodiesel, som sökanden använder för att tillverka en biodieselblandning. När det gäller de undersökta företagens försäljning av B100 under undersökningsperioden, har företagen erhållit en förmån, eftersom biodieselintyget ger rätt till en skattelättnad på 1 USD per gallon.

(59) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade en del parter att *blender's tax credit* är en förmån som den som blandar biodiesel får, och att man inte har bestämt att tillverkaren/säljaren av ren biodiesel (B100) skulle få förmånen vid försäljning av ren biodiesel. Som svar på detta bör det noteras att biodieselintyget får överlåtas (se ovan). Innehavaren av biodieselintyget vet därför att intyget har ett värde av 1 USD per gallon.

(60) Såsom anges i skäl 44 i förordningen om provisorisk tull, ansåg den amerikanska regeringen att för att ett företag ska vara berättigat till skatteavdrag för blandning av biodiesel, måste företaget tillverka en blandning av biodiesel och dieselbränsle till ett förmånsbelopp som inte bör fastställas på grundval av ren biodiesel eller en blandning (se skäl 59 i förordningen om provisorisk tull). I detta avseende ska det påpekas att av de orsaker som nämns i skäl 58 ovan och såsom anges i skälen 54–55 i förordningen om provisorisk tull, anses det att biodieseln är subventionerad.

(61) Under dessa omständigheter anses det att försäljningen av B100 innebär en förmån för tillverkarna av denna produkt och argumenten i skälen 57–60 avvisas därför.

(62) Några företag och den amerikanska intresseorganisationen för biodieselproducenter (NBB) hävdade att import av B100 inte borde beläggas med utjämningstull, eftersom denna försäljning till EU inte kan dra nytta av skattelättnaden för biodiesel. Såsom anges i skäl 60 ovan, konstaterade man att all biodiesel subventioneras genom skattelättnadsprogrammet. Under dessa omständigheter anses det att ren biodiesel och biodiesel i en blandning kan beläggas med en utjämningstull. Det bör vidare noteras att försäljningen av B100 till gemenskapen också omfattas av förmåner enligt *Small Agribiodiesel Producer Income tax credit*.

(63) Några av de företag som ingick i stickprovet exporterade små mängder B100 till gemenskapen under undersökningsperioden. Det föreföll emellertid inte föreligga någon ekonomisk motivering för att exportera B100 i stället för B99 till gemenskapen, eftersom endast det senare direkt eller indirekt skulle ha gynnats av skatteavdraget för biodieselblandningar såvida inte exportören eller köparen var berättigad till det ovan nämnda avdraget från inkomstskatt. Om detta är fallet skulle det innebära en fördel för den amerikanska tillverkaren på samma sätt som för försäljningen av B100 på den inhemska marknaden. Efter det slutliga meddelande av uppgifter hävdade den amerikanska regeringen att ingen bevisning hade lagts fram till stöd för påståendet att det inte är ekonomiskt motiverat att exportera B100 istället för B99. I detta avseende måste det påpekas att det i undersökningsresultatet ovan anges att det inte ”verkar” vara ekonomiskt motiverat att exportera B100 istället för B99. Orsakerna till denna slutsats anges ovan.

(64) Eftersom export av B100 mycket väl skulle kunna berättiga till subventioner och det inte verkar vara ekonomiskt motiverat att exportera till gemenskapen utan subventioner, avvisas ovanstående argument.

(65) I ljuset av ovanstående bekräftas de undersökningsresultat i fråga om detta system som anges i skälen 41–63 i förordningen om provisorisk tull.

3.3 **Avdrag från inkomstskatt för små tillverkare av biodiesel från jordbruket**

(66) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på detta system, bekräftas skälen 64–72 i förordningen om provisorisk tull.

3.4 **Amerikanska jordbruksdepartementets bioenergiprogram**

(67) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på detta system, bekräftas skälen 73–86 i förordningen om provisorisk tull.

STATLIGA PROGRAM

(68) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på de system som anges nedan, bekräftas skälen 87–157 i förordningen om provisorisk tull.

— Skattebefrielse för biodiesel i Illinois.

— Bonusfonden för kvalificerade biodieseltillverkare i Missouri.

— Låneprogrammet för biobränslepartnerskap för att främja utvidgning av lokala företag i North Dakota (PACE).

— Skatteavdrag för biodieselproduktionsanläggningar i North Dakota.

— Inkomstskatteavdrag för biodiesel i North Dakota.

— Programmet för skattebefrielse för etanol och biodieselblandningar i Texas.

— Programmet för incitament till etanol- och biodieselproduktion i Texas.

— Skattebefrielse för produktion av biobränsle i delstaten Washington.

3.5 **Storleken på utjämningsbara subventioner**

(69) I överensstämmelse med bestämmelserna i grundförordningen ligger storleken på de utjämningsbara subventionerna för de undersökta företagen på mellan 29,1 % och 41,1 %, uttryckt i procent av produktens värde. Eftersom detta motsvarar den nivå som fastställs i skäl 158 i förordningen om provisorisk tull, bekräftas det skälet.

PROGRAM→ / FÖRETAG ↓	Avdrag för blandning av biodiesel	Avdrag från inkomstskatt för små tillverkare av biodiesel från jordbruket	Bonusfonden för kvalificerade biodieseltillverkare i Missouri	Programmet för incitament till etanol- och biodieselproduktion i Texas	Skattebefrielse för produktion av biobränsle i delstaten Washington	Totalt
	%	%	%	%	%	%
Archer Daniels Midland Company	31,3		3,8			35,1
Cargill Inc.	34,1	0,4				34,5
Green Earth Fuels of Houston LLC	38,7			0,3		39,0
Imperium Renewables Inc.	28,4				0,7	29,1
Peter Cremer North America LP	41,0					41,0
Vinmar Overseas Limited	41,1					41,1
World Energy Alternatives LLC	37,6					37,6

(70) Den metod som användes för att fastställa subventionsmarginalerna för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet angavs i skäl 159 i förordningen om provisorisk tull. Subventionsmarginalen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet, beräknad på grundval av det vägda genomsnittet av de subventionsmarginaler som fastställts för de samarbetsvilliga parterna i stickprovet och i enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen, uppgår till 36,0 %. Skäl 159 i förordningen om provisorisk tull bekräftas därmed.

(71) Grunden för fastställandet av den landsomfattande subventionsmarginalen angavs i skäl 160 i förordningen om provisorisk tull. Eftersom det inte inkommit några synpunkter på detta, bekräftas skäl 160 i förordningen om provisorisk tull.

4. GEMENSKAPSINDUSTRIN

4.1 Gemenskapens produktion och ställning

(72) En berörd part invände mot att en grupp tillverkare som befunnits vara närstående en exporterande tillverkare i USA hade undantagits från bedömningen av gemenskapens totala tillverkning på grundval av artikel 9.1 i grundförordningen (se skäl 162 i förordningen om provisorisk tull). Denna part hävdade att den korrekta nämnaren för att fastställa stöd till klagomålet borde ligga kvar på omkring 5 400 000 ton och inte minskas till 4 200 000–4 600 000 ton vilket gjordes i det preliminära skedet.

(73) De bestämmelser i grundförordningen som är relevanta för att bedöma ställning och stödet för undersökningen är artikel 9.1 och artikel 10.8. När det gäller EU-lagstiftningen kan det nämnas att de relevanta bestämmelserna i Avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder avseende definitionen av den inhemska industrin finns i artikel 9.1 i grundförordningen. Av dessa bestämmelser framgår det tydligt att definitionen av den inhemska tillverkningen i syfte att fastställa ställning bör göras i samband med och underkastat samma krav som de för definitionen av den inhemska industrin. Hur som helst ändrar denna invändning inte slutsatsen att undersökningen fick stöd av huvuddelen av gemenskapsindustrin. Även om nämnaren låg kvar på 5 400 000 ton skulle stödet ligga över 50 %, dvs. långt över de krav som fastställs i grundförordningen.

(74) Samma berörda part hävdade att mot bakgrund av definitionen av den berörda produkten och den likadana produkten, som avser biodiesel i ren form eller i blandningar som innehåller mer än 20 % biodiesel (B20), måste gemenskapsindustrin och gemenskapens produktion utgöras av alla gemenskapsföretag som tillverkar biodiesel och blandningar över B20. Denna part gjorde gällande att det inte finns något som tyder på att klaganden eller kommissionen har försökt att inkludera dessa företag i den totala tillverkningen eller att fastställa att dessa tillverkare gav sitt stöd till klagomålet.

(75) I detta avseende ska det noteras att den uppgift om gemenskapens totala tillverkning som anges i skäl 162 i förordningen om provisorisk tull faktiskt beaktar produktionsvolymen av biodiesel i blandningar över B20. Det kan dessutom klargöras att enligt tillgänglig information har gemenskapens produktion av blandningar som innehåller mellan 21 % (B21) och 99 % (B99) biodiesel varit mycket begränsad under undersökningsperioden. Den enda tillverkningen av blandningar av detta slag var koncentrerad till blandningar av B30 och översteg inte 60 000 ton i fråga om biodieselinnehåll. Dessutom har kommissionen efter införandet av provisoriska åtgärder kontaktat kända tillverkare av B30 och i svaren från två av dessa tillverkare uttrycks stöd för klagomålet.

(76) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på definitionen av gemenskapens produktion, gemenskapsindustrin och gemenskapens ställning, bekräftas skälen 161–163 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 Stickprovsförfarande

(77) En part hävdade att en av de gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet men som inte samarbetade i undersökningen uppvisade ett mycket bra resultat som borde ha beaktats vid bedömningen av skada för gemenskapsindustrin. Man hävdade att denna tillverkare inte vållats skada under undersökningsperioden och att bästa tillgängliga uppgifter ska användas i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. I detta avseende föreslog parten att man skulle använda de offentligt tillgängliga finansiella uppgifterna för denna tillverkare för 2007 och 2008 vid bedömningen av den skada som gemenskapsindustrin vållats.

(78) Vid antisubventionsundersökningar är det sedvanlig praxis att kommissionen utesluter tillverkare som inte samarbetar i undersökningen och lämnar tillgängliga uppgifter utan beaktande i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. Uppgifterna avseende skada omfattar en långvarig period på fyra år och det går inte att från offentliga källor få fram alla uppgifter som krävs för att fastställa alla skadeindikatorer för hela perioden. I detta särskilda fall uteslöts den nämnda gemenskapstillverkaren från undersökningen eftersom den inte hade lämnat tillfredsställande information för åren 2004–2006 och endast lämnat delvis information för 2007 och undersökningsperioden. Om man skulle ha använt offentliga uppgifter för denna tillverkares biodieselverksamhet som omfattade 2007 och 2008, skulle det inte ha varit möjligt att erhålla uppgifter för alla skadefaktorer eller för alla år som omfattades av skadeundersökningsperioden. Detta skulle ha snedvridit de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada.

(79) Om man hade haft kvar den nämnda tillverkaren i stickprovet, skulle det dessutom inte ha varit möjligt att bedöma underskridandet av den samlade försäljningen hos de utvalda företagen eftersom det nämnda företaget inte lämnade in en detaljerad försäljningslista med uppgift om produkttyp för undersökningsperioden. Slutligen är det värt att notera att, i motsats till vad den berörda parten hävdat, den nämnda tillverkarens finansiella resultat i fråga om lönsamhet utifrån offentligt tillgängliga uppgifter låg klart under den genomsnittliga lönsamhet som fastställdes för de samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna (se i tabell 7 i förordningen om provisorisk tull). På grundval av ovanstående avvisades därför denna parts begäran.

(80) Samma part hävdade att urvalet av gemenskapstillverkare inte var representativt för gemenskapsindustrin eftersom det uteslutande baserades på tillverkare av ren biodiesel (B100) och därmed inte omfattade tillverkare av blandningar från B99 ner till B20 eller blandningar av B100.

(81) I detta avseende erinras om att gemenskapstillverkningen som nämns i skäl 75 ovan, av biodieselblandningar mellan B20 och B99 har varit mycket begränsad under undersökningsperioden. Till följd av denna begränsade volym, som utgör mindre än 2 % av gemenskapens sammanlagda produktion av den likadana produkten under undersökningsperioden, går det att dra slutsatsen att stickprovsurvalet, som främst grundades på den största produktions- och försäljningsvolymen inom gemenskapen, var representativt. När det gäller blandningar av B100 kunde dessa företag inte betraktas som tillverkare av den likadana produkten, eftersom de genom en enkel blandningsprocess förädlar en befintlig likadan produkt. Kravet avvisades därför.

(82) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter, bekräftas skälen 164–166 i förordningen om provisorisk tull.

5. SKADA

(83) Den granskning av utvecklingstendenser som gjordes för bedömning av skadan omfattade perioden från januari 2004 till slutet av undersökningsperioden (se skäl 17). Av undersökningen framgick dock att gemenskapsindustrin i praktiken uppstod 2004. Det ansågs därför vara lämpligare att basera en bedömning av den eventuella skada som gemenskapsindustrin vållats och denna industris ekonomiska situation på utvecklingstendenser under perioden från 2005 till undersökningsperioden (nedan kallad *den analyserade perioden*). Eftersom ingen part har inkommit med synpunkter på detta tillvägagångssätt, bekräftas skäl 167 i förordningen om provisorisk tull.

5.1 Förbrukning i gemenskapen

Tabell 1

Förbrukning i gemenskapen	2004	2005	2006	2007	UP
Ton	1 936 034	3 204 504	4 968 838	6 644 042	6 608 659
Index 2005 = 100	*60*	*100*	*155*	*207*	*206*

(84) Eftersom det inte inkommit några synpunkter som skulle kunna motivera en ändring av den förbrukningen i gemenskapen som anges i ovanstående tabell, bekräftas skälen 168–173 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 Importvolym från det berörda landet och marknadsandel

(85) I tabellen nedan visas den totala importen till gemenskapsmarknaden från exporterande tillverkare i USA under skadeundersökningsperioden.

Tabell 2

All import från USA	2004	2005	2006	2007	UP
Ton	2 634	11 504	50 838	730 922	1 137 152
Index 2005 = 100	*23*	*100*	*442*	*6 354*	*9 885*
Marknadsandel	0,1 %	0,4 %	1,0 %	11,0 %	17,2 %
Index 2005 = 100	*25*	*100*	*250*	*2 750*	*4 300*

Källa: USA:s exportstatistik.

(86) En berörd part ansåg att analysen av skada och orsakssamband i antisubventionsförfarandet borde baseras på andra uppgifter än den som gjordes i det parallella antidumpningsförfarandet. Man hävdade att resultaten av antisubventionsförfarandet baseras på i) egentillverkad, ii) tillverkad och blandad, samt iii) köpt och blandad biodiesel som exporteras till gemenskapen, medan dumpningsresultaten, särskilt exportförsäljningen till gemenskapen, endast baseras på de utvalda tillverkarnas egentillverkade biodiesel.

(87) Detta argument tycks förslå att antidumpningsförfarandet alltid bör baseras på mer begränsade uppgifter i förhållande till antisubventionsförfarandet. I det parallella antidumpningsförfarandet konstaterades det emellertid under det preliminära skedet att all export av egen tillverkning från de företag som ingick i stickprovet av USA-tillverkare skedde till dumpade priser på gemenskapsmarknaden. Ett liknande resultat konstaterades inom ramen för den aktuella antisubventionsundersökningen. Under båda undersökningarna konstaterades följaktligen att all export från USA dumpades och subventionerades och därmed kunde tas med i analyserna av skada och orsakssamband.

(88) Det bör emellertid påpekas att det i slutskedet konstaterades att ett företag i USA som ingick i stickprovet inte dumpade sina produkter, vilket har lett till en avvikelse mellan den dumpade respektive subventionerade importvolym som ska beaktas i analyserna av skada och orsakssamband inom ramen för förfarandet. Inom antidumpningsförfarandet har den sammanlagda volymen av den dumpade USA-importen justerats för att ta hänsyn till det faktum att det konstaterades att en exporterande tillverkare i stickprovet inte dumpade sina produkter. Detta påverkar emellertid inte antisubventionsförfarandet.

(89) På grundval av ovanstående avvisades detta argument.

(90) En berörd part hävdade att HTS-nummer 3824 90 i USA:s exportstatistik, som användes i förordningen om provisorisk tull för att fastställa importvolymen från det berörda landet, förutom biodiesel även omfattade andra produkter, t.ex. ”feta ämnen av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung och blandningar av dessa”. Analysen av importvolymen från USA var därför bristfällig. Denna berörda part föreslog att man i stället skulle använda de utvecklingstendenser som fastställts för de undersökta USA-tillverkarna.

(91) Härvidlag ska man först och främst notera att det var det amerikanska HTS-numret 3824 90 4000 som användes för att beräkna importvolymerna med ursprung i USA och inte det sexsiffriga nummer som denna part hävdade.

(92) Det erinras dessutom om att uppgifterna från Eurostat inte kunde användas för bedömningen av importen av biodiesel från USA, eftersom det fram till slutet av 2007 inte fanns något särskilt KN-nummer för tullklassificering av den produkten (se skäl 170 i förordningen om provisorisk tull). Biodiesel skulle faktiskt ha kunnat klassificeras enligt olika KN-nummer som också omfattade importuppgifter för andra produkter. Anledningen till att man använde USA:s exportstatistik var att denna statistik ansågs samla exporten av den berörda produkten under ett och samma tullnummer och att volymen för andra produkter som omfattades under samma nummer skulle vara av mindre betydelse när det gällde exporten till gemenskapen.

(93) Eftersom användningen av uppgifterna från Eurostat hade sina begränsningar skulle ett annat alternativ till USA:s exportstatistik ha varit att använda importuppgifterna i klagomålet. Klagandena hade erhållit dessa uppgifter från konfidentiella informationskällor på marknaden och tillgången till denna information skulle därför ha varit beroende av denna begränsning. För att vara fullständiga skulle emellertid utvecklingstendenserna för importvolymerna ha visat följande bild i indexerad form.

Tabell 3

Import från USA	2004	2005	2006	2007	UP
Index 2005 = 100	*0*	*100*	*1 359*	*15 059*	*15 394*

(94) En jämförelse mellan tabell 3 och tabell 2 skulle visa att kommissionens bedömning av importvolymerna av den berörda produkten under analysperioden var mer konservativ än den som alternativt skulle ha kunnat användas. Dessutom har denna övergripande bild av importvolymerna i tabell 3 sammanställts på grundval av konfidentiella uppgifter som inte kan offentliggöras, medan USA-statistiken är offentligt tillgängliga uppgifter.

(95) Den metod som föreslogs av den berörda parten skulle ha visat följande bild när det gäller utvecklingstendenserna för exportvolymerna på grundval av de uppgifter som samlats in från de undersökta exporterande tillverkarna:

Tabell 4

Import från USA	2004	2005	2006	2007	UP
Index 2005 = 100	*16*	*100*	*461*	*6 180*	*9 005*

(96) En jämförelse mellan tabell 4 och tabell 2 skulle visa mycket liknande tendenser när det gäller den metod som kommissionen använde och den metod som denna part förespråkade.

(97) Samma berörda part hävdade dessutom att eftersom den berörda produkten utgörs av biodiesel och biodieselblandningar som innehåller mer än 20 % biodiesel kunde importvolymen enligt tabell 2 inte korrelera med den korrekta importvolymen för den berörda produkten.

(98) I detta avseende ska det noteras att undersökningen inte har identifierat någon import av den berörda produkten med en biodieselhalt över B20 eller under B99 under undersökningsperioden. Med andra ord har undersökningen inte identifierat någon import av den berörda produkten, som på grund av sin biodieselhalt skulle klassificerats enligt ett annat amerikanskt HTS-nummer.

(99) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att den importvolym som anges i tabell 2 i förordningen om provisorisk tull representerar en tillförlitlig, objektiv och konservativ bedömning av importen till gemenskapen av den berörda produkten.

(100) En berörd part hävdade att de *splash and dash*-kvantiteter som exporterades från USA borde ha separerats från importen av den berörda produkten med ursprung i USA eftersom den förra inte kan hanteras som import med ursprung i USA.

(101) Samma part och den amerikanska regeringen hävdade också att, i motsats till vad som angavs i skälen 179 och 182 i förordningen om provisorisk tull, inte all export från USA anses ha sitt ursprung i USA. Det finns ingen myndighet i USA som bedömer eller fastställer ursprungslandet för en särskilt exportprodukt och det kan inte tas för givet att all biodiesel som lämnar USA:s territorium har sitt ursprung i USA.

(102) Samma part hävdade också att de bestämmelser om ursprung som fastställts av den amerikanska statistikbyrån (US Census Bureau) med avseende på ursprungsbestämningen av de exporterade varorna inte är allmänt kända inom biodieselindustrin och att exportörerna av biodiesel när de fyller i exportdeklarationen (Shippers Export Declaration) därför normalt anger att de exporterade varorna är av inhemskt ursprung.

(103) Denna part upprepade dessutom det påstående den framfört under det preliminära skedet om att de volymer som importerades till gemenskapen inom *splash and dash*-förfarandet motsvarade mer än 40 % av den berörda exporterade produkten från USA. Till stöd för detta påstående använde man sig av amerikansk import- och exportstatistik för HTS-nummer 3824 90 4020 och 3824 90 4000 och hävdade att praktisk taget all import av biodiesel i USA återexporterades till gemenskapen inom ramen *splash and dash*-förfarandet.

(104) Mot bakgrund av ovanstående noteras att det klargörande som de amerikanska myndigheterna begärt avseende det faktum att det inte finns någon amerikansk myndighet som bedömer eller fastställer ursprung för en särskild exportprodukt kan godtas.

(105) Påståendet att *splash and dash* skulle motsvara minst 40 % av USA:s export till gemenskapen grundades på antagandet att all biodiesel som importeras i USA i slutändan skulle återexporteras till gemenskapen inom ramen för *splash and dash*-förfarandet utan att någon volym förbrukades i USA eller ytterligare blandades i USA före exporten.

(106) De uppgifter som lämnats av denna part visar emellertid att under åren 2004–2006 översteg importen vida exporten, vilket skulle tyda på att det finns en inhemsk efterfrågan i USA på biodiesel från andra länder. Detta antagande är dessutom ganska förenklat, eftersom det inte beaktar de kvantiteter biodiesel som blandats i USA och exporterats till gemenskapen och där i) blandningens egenskaper skiljer sig från insatsvarornas egenskaper, vilket innebär att hela den blandade produkten skulle anses ha sitt ursprung i USA eller ii) blandningar som huvudsakligen består av biodiesel med ursprung i USA, vilket också innebär att hela den blandade produkten skulle anses ha sitt ursprung i USA. I detta avseende erinras om att de undersökta USA-företagen konstaterade att det inte var möjligt att dela upp exporten till gemenskapen eller försäljningen på hemmamarknaden mellan kvantiteter som tillverkas eller har sitt ursprung i USA och importerade kvantiteter (se skäl 180 i förordningen om provisorisk tull). Det noteras också att de berörda USA-företagen av allt att döma korrekt deklarerade ursprunget, eftersom ytterligare blandning av biodiesel som inte hade sitt ursprung i USA i samtliga fall ägde rum i USA. Eftersom merparten av de undersökta exporterande tillverkarna är mycket stora företag eller grupper av företag med närstående företag i gemenskapen är det mycket svårt att acceptera att de inte kände till de befintliga reglerna i USA och gemenskapen om ursprungsbestämning.

(107) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att det inte finns några grunder att klart identifiera *splash and dash*-importen till gemenskapen under skadeundersökningsperioden. Vidare konstateras det att det inte finns någon grund för att behandla denna export som en import som har sitt ursprung utanför USA.

5.3 **Priserna på den subventionerade importen och prisunderskridande**

5.3.1 *Enhetspris*

(108) I tabellen nedan visas enhetspriset för all import till gemenskapsmarknaden med ursprung i USA under skadeundersökningsperioden (se skälen 183 och 184 i förordningen om provisorisk tull).

Tabell 5

All import från USA	2004	2005	2006	2007	UP
Pris (euro/ton)	463	575	600	596	616
Index 2005 = 100	*81*	*100*	*104*	*104*	*107*

Källa: USA:s exportstatistik och besvarade frågeformulär från de USA-exportörer som ingick i stickprovet.

5.3.2 *Prisunderskridande*

(109) För analysen av prisunderskridandet jämfördes det vägda genomsnittet av de försäljningspriser som de utvalda gemenskapstillverkarna debiterade icke-närstående kunder på gemenskapsmarknaden, justerade fritt fabrik, med motsvarande vägda genomsnittliga cif-baserade priser på den dumpade importen från USA för de utvalda exporterande tillverkarna i USA som konstaterats dumpa sina produkter på gemenskapsmarknaden. Där det var lämpligt tillämpades en justering för tullavgifter, kostnader efter import samt skillnader i råvara som använts vid tillverkningen av biodiesel (se skäl 186 i förordningen om provisorisk tull).

(110) Vissa exporterande tillverkare hävdade att justeringen för skillnader i råvara var för liten eftersom den inte korrekt motsvarade marknadsvärdet av skillnaden. De ansåg dessutom att skillnaderna borde beräknas på grundval av priserna för de olika typerna av biodiesel på gemenskapsmarknaden och kvantifierade detta krav genom att hänvisa till de prisuppgifter, baserade på tullklarering i Antwerpen, som offentliggjorts av en marknadsanalytiker.

(111) I detta avseende noteras att justeringen baserades på samtliga kontrollerade uppgifter som samlats in från de utvalda exporterande tillverkarna för deras verksamhet i USA och att de följaktligen var baserade på resultaten av undersökningen, som är den mest tillförlitliga informationskällan. Det skulle dessutom inte ha varit lämpligt att basera denna justering på uppgifter om prisnivån i gemenskapen eftersom denna nivå skulle ha varit påverkad av prisnivån för den subventionerade importen med ursprung i USA. På grundval av detta avvisades detta argument.

(112) Samma exporterande tillverkare hävdade att justeringen för skillnader i råvara endast borde tillämpas på de utvalda exporterande tillverkarnas försäljning och inte på de utvalda gemenskapstillverkarnas försäljning eftersom gemenskapstillverkarnas försäljning består av blandningar som är förenliga med gemenskapsstandarderna.

(113) Detta krav ansågs irrelevant eftersom syftet med justeringen var att beakta skillnader i råvara och inte några skillnader för att möta olika standarder som är tillämpliga på gemenskapsnivå. Detta argument avvisades därför.

(114) Klaganden bestred lämpligheten i denna justering genom att hävda att både gemenskapstillverkare och USA-exportörer använder sig av en rad olika råvaror och att båda tillverkar en rad olika blandningar som tillhandahålls på båda marknader och att de för sin verksamhet därför har tillgång till samma utbud när det gäller val av råvara.

(115) I detta avseende noteras att även om det stämmer att både gemenskapstillverkare och exporterande USA-tillverkare använder sig av en rad olika blandningar som baseras på olika råvaror, kan fördelningen av råvaror i blandningarna skilja sig åt väsentligt från tillverkare till tillverkare och även mellan en tillverkares olika kunder. Faktum är att undersökningen har visat att de blandningar som såldes av de utvalda gemenskapstillverkarna och de som de utvalda exporterande tillverkarna sålde på gemenskapsmarknaden endast motsvarade varandra exakt vid några få tillfällen. För att vid beräkningarna av prisunderskridande ta hänsyn till de olika produkttyperna av biodiesel ansågs det därför nödvändigt att göra justeringar för skillnader i råvara. Detta argument avvisades därför.

(116) Vissa exporterande tillverkare hävdade att de priser som användes vid beräkningen av skademarginalerna var priserna cif vid gemenskapens gräns snarare än återförsäljningspriserna till den första icke-närstående kunden. De ansåg att det var nödvändigt att korrigera dessa beräkningar för att beakta värdet och omfattningen av försäljningen till den första icke-närstående kunden.

(117) Detta argument ansågs vara relevant för två exporterande tillverkare och beräkningarna av skadan korrigerades i enlighet med detta.

(118) På grundval av ovanstående konstaterades att den genomsnittliga prisunderskridandemarginalen under undersökningsperioden, uttryckt i procent av gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga priser fritt fabrik, låg på mellan 18,9 % och 31,9 %, och inte på mellan 18,9 % och 33,0 % som konstaterats under det preliminära skedet.

5.4 **Gemenskapsindustrins ekonomiska situation**

(119) Såsom anges i skälen 209–212 i förordningen om provisorisk tull konstaterades det att gemenskapsindustrin led väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.5 i grundförordningen.

(120) Den preliminära analysen visade visserligen att gemenskapsindustrins resultat förbättrades i fråga om vissa volymindikatorer, men att de flesta indikatorer avseende gemenskapsindustrins ekonomiska situation försämrades kraftigt under skadeundersökningsperioden. Trots gemenskapsindustrins förmåga att anskaffa kapital till investeringar minskade räntabiliteten drastiskt under undersökningsperioden, och lönsamheten minskade kraftigt under skadeundersökningsperioden.

(121) En berörd part hävdade att analysen i skäl 195 i förordningen om provisorisk tull avseende gemenskapsindustrins tillväxt var inkorrekt. Denna part gjorde bland annat gällande att det i förordningen om provisorisk tull antyddes att den kraftigt ökade efterfrågan på biodiesel på gemenskapsmarknaden borde ha lett till en jämförbar ökning av gemenskapsindustrins marknadsandelar, trots att det inte fanns något direkt inbördes förhållande mellan ökad efterfrågan och marknadsandelar.

(122) Samma part gjorde dessutom gällande att de skadefaktorer som anges i samma skäl 195 i förordningen om provisorisk tull, dvs. produktion, utnyttjande av produktionskapacitet, produktivitet, försäljning, investeringspolitik och avkastning på investeringar, inte kan anses ha påverkats kraftigt.

(123) Argumentet att det inte föreligger något inbördes förhållande mellan efterfrågan och marknadsandel godtas. Faktum kvarstår emellertid att mellan 2006 och undersökningsperioden ökade de utvalda gemenskapstillverkarnas marknadsandelar med 1,2 procentenheter samtidigt som marknadsandelarna för den subventionerade importen ökade med upp till 17 procentenheter under samma period. Denna relativt kraftiga ökning av USA-importens marknadsandel beror på mycket lägre försäljningspriser för denna USA-import (se tabell 5 och skäl 118).

(124) När det gäller invändningen beträffande den övergripande bedömningen av alla skadefaktorer medges att inte alla dessa faktorer försämrades under skadeundersökningsperioden. Det fastslås emellertid att faktorer som rör gemenskapsindustrins finansiella situation faktiskt påverkades kraftigt, dvs. lönsamheten och avkastningen på investeringar och i mindre grad produktiviteten. Detta beror på att gemenskapsindustrin var tvungen att anpassa sig till konkurrensen från prissättningen på subventionerad USA-import och valde att behålla sin närvaro på marknaden på bekostnad av lönsamheten snarare än att upprätthålla lönsamheten men förlora marknadsandelar.

(125) Vissa berörda parter och den amerikanska regeringen hävdade att nivån på lönsamheten och avkastningen på investeringar för de EU-tillverkare som ingick i stickprovet fortfarande var god – i absoluta tal – under 2007 och undersökningsperioden, trots den kraftiga minskningen jämfört med åren innan. De anser att nivån på lönsamheten och avkastningen på investeringar mellan 2004 och 2006 inte var hållbar och att EU:s biodieselindustri, liksom alla begynnande industrier, genomgick ett normalt ”boom och bust”-fenomen under skadeundersökningsperioden.

(126) I detta avseende erinras om att några av de USA-företag som ingick i stickprovet uppvisade en mycket högre lönsamhet, på över 30 %, i en liknande situation med en framväxande marknad under skadeundersökningsperioden. Det anges också att den minskade lönsamheten och avkastningen på investeringar för gemenskapsindustrin blev mycket brutal, eftersom den inträffade mellan 2006 och 2007, och exakt sammanföll med den stora ökningen av importen av biodiesel från USA.

(127) Flera gemenskapstillverkare hävdade att situationen för de gemenskapstillverkare som inte ingick i stickprovet borde beaktas fullt ut i skadebedömningen, särskilt mot bakgrund av de åtskilliga fallen av produktionsminskningar, nedläggningar eller uppskjutande av nya projekt som identifierades bland dessa företag under skadeundersökningsperioden.

(128) En berörd part hävdade å andra sidan att hänvisningen i förordningen om provisorisk tull till gemenskapstillverkare som inte ingick i stickprovet är irrelevant, eftersom de okontrollerade uppgifterna från tillverkare som inte ingick i stickprovet inte kan användas för att påvisa skada. Denna part insisterar också på offentliga uppgifter som visar att några av de tillverkare som inte ingick i stickprovet är lönsamma.

(129) När det gäller de två ovanstående argumenten erinras om att skälen 205–208 i förordningen om provisorisk tull hänvisar till situationen för de gemenskapstillverkare som inte ingick i stickprovet som en kompletterande indikation på skada, utan att det påverkar beräkningarna av skadeindikatorerna och skademarginalerna för vilka kontrollerade uppgifter faktiskt användes. Denna parts argument avvisades därför. Eftersom det inte finns någon tillgänglig kontrollerad statistik eller enskilda uppgifter om situationen för samtliga EU-tillverkare som inte ingick i stickprovet är det inte heller möjligt att mer exakt fastställa situationen för gemenskapstillverkarna som helhet, vilket föreslagits av gemenskapstillverkarna. Detta argument avvisades därför.

(130) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten beträffande gemenskapsindustrins ekonomiska situation, bekräftas skälen 188–194 och 196–208 i förordningen om provisorisk tull.

(131) Dessutom bekräftas slutsatsen i skälen 209–212 i förordningen om provisorisk tull att gemenskapsindustrin har vållats väsentlig skada.

6. **ORSAKSSAMBAND**

6.1 **Verkningarna av den subventionerade importen**

(132) Det erinras om att de subventionerade importvolymerna från USA ökade kraftigt under den analyserade perioden. Det fanns ett klart tidsmässigt samband mellan tidpunkten för den kraftiga ökningen av den subventionerade importen och försämringen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation. Gemenskapsindustrin inte kunde prissätta sina produkter i linje med marknadsvillkoren och kostnadsökningarna, eftersom den subventionerade importen underskred denna industris priser under undersökningsperioden.

(133) Det bekräftas därför att den kraftiga ökningen av subventionerad lågprisimport från USA hade en betydande negativ inverkan på gemenskapsindustrins ekonomiska situation under undersökningsperioden.

6.2 **Verkningar av andra faktorer**

6.2.1 *Import från övriga tredjeländer*

(134) Eftersom det inte inkommit några synpunkter som skulle berättiga en ändring av de preliminära undersökningsresultaten, bekräftas att importen från övriga tredjeländer utgjort ett försumbart bidrag till den skada som vållats gemenskapsindustrin.

6.2.2 *Efterfrågeutvecklingen*

(135) En berörd part hävdade att den minskning av efterfrågan som kunde iakttas mellan 2007 och undersökningsperioden hade, trots att den var försumbar (0,5 %), icke desto mindre vållat gemenskapsindustrin skada och anförde att en hypotetisk efterfrågeökning på 10 % skulle ha resulterat i en ytterligare försäljningsvolym på 205 733 om gemenskapsindustrin skulle ha haft kvar den marknadsandel på 29,8 % som registrerades under undersökningsperioden.

(136) I detta avseende noteras att denna parts påståenden baserades på vida och ogrundade antaganden. Det faktum att gemenskapsindustrins marknadsandel ökade med 2,8 procentenheter mellan 2007 och undersökningsperioden stöder dessutom slutsatsen i skäl 223 i förordningen om provisorisk tull att den skada som har vållats gemenskapsindustrin inte kan tillskrivas denna försumbara minskning av efterfrågan mellan 2007 och undersökningsperioden. Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på efterfrågeutvecklingen på gemenskapsmarknaden, bekräftas därför skäl 223 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.3 *Politiska beslut*

(137) En berörd part upprepade sitt påstående att återinförandet av energiskatt i Tyskland hade haft en negativ inverkan på den ekonomiska situationen för de gemenskapstillverkare som levererade till denna marknad, eftersom efterfrågan på biodiesel B100 motsvarande minst 1,5 miljoner ton skulle ha kollapsat till följd av dessa åtgärder. Denna part hävdade vidare, med avseende på undersökningsresultaten i skäl 225 i förordningen om provisorisk tull, att även om införandet av ett blandningskrav på 4,4 % för den diesel som släpptes ut på den tyska marknaden för transportändamål (B5) hade kompenserat de påstådda försäljningsförlusterna för B100, skulle prisnivåerna för B100 skilja sig från prisnivåerna för biodiesel avsedd för B5-blandningar. Parten hävdade att B100 endast tillverkades från den dyrare råvaran raps, medan biodiesel B5 tillverkades från ett stort antal olika råvaror, vilket hade en negativ inverkan på gemenskaptillverkarnas genomsnittspris.

(138) I detta avseende erinras om att tvärtemot vad denna part hävdat visade undersökningen att försäljningsvolymen för de utvalda gemenskaptillverkare som levererade till den tyska marknaden steg med 68 % mellan 2006 och undersökningsperioden, vilket faktiskt skulle bekräfta det preliminära undersökningsresultatet att eventuella försäljningsförluster med avseende på B100 kompenserades genom kravet på obligatorisk blandning. Det noteras också att införandet av euroskatten på 0,09 euro per liter biodiesel med verkan från och med den 1 augusti 2006 inte ledde till en marknadskollaps vilket denna part hävdat, men att försäljningen av B100 däremot minskade kraftigt under det sista kvartalet i undersökningsperioden då denna skatt höjdes ytterligare till 0,15 euro per liter från och med den 1 januari 2008. När det gäller effekten på priserna saknade denna parts påstående grunder eftersom den biodiesel som användes för båda produkttyperna var tvungen att uppfylla samma standarder, vilket innebär att samma blandning av råvara kunde användas i både biodieselbränslena och att det därmed inte föreligger någon bevisad prisskillnad mellan de två typerna av biodiesel. På grundval av ovanstående avvisades påståendet.

(139) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på politiska beslut, bekräftas skäl 226 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.4 *Oanvänd produktionskapacitet hos gemenskapstillverkare*

(140) En berörd part, som godtog att de utvalda gemenskapstillverkarnas kapacitetsutnyttjande förblev relativt högt, hävdade samtidigt att överkapaciteten hos de utvalda gemenskapstillverkarna likväl var en orsak till skada eftersom det ledde till högre fasta kostnader som hade negativa inverkningar på lönsamheten. Denna part hävdade vidare att ökningen av dessa tillverkares nettotillgångsvärde ledde till att de fasta kostnaderna ökade till följd av högre avskrivningskostnader och finansiella kostnader.

(141) I detta avseende erinras om att det från närmare analyser av fördelningen av rörliga och fasta kostnader i gemenskapsindustrins kostnadsstruktur fastställdes att andelen fasta kostnader endast utgjorde 6 % av de totala kostnaderna (se skäl 228 i förordningen om provisorisk tull). Det bör dessutom noteras att denna analys visade på försumbara variationer av denna procentsats under den analyserade perioden. När det gäller påståendet om att det ökade nettotillgångsvärdet hade inverkat på lönsamheten, bör det noteras att de ökade kostnaderna i absoluta tal inte automatiskt leder till ökade produktionskostnader per enhet, eftersom de senare är beroende av produktionsvolymen, som stadigt ökade under den analyserade perioden (se tabell 4 i förordningen om provisorisk tull). Högre fasta kostnader i absoluta tal tillskrevs därför en högre produktionsvolym till följd av den ovan nämnda fördelningen av fasta kostnader i förhållande till totala kostnader. På denna grund avvisades den berörda partens påstående.

(142) Samma part hävdade att gemenskapstillverkarnas överkapacitet hade en direkt inverkan på priserna eftersom det förelåg hårda strider mellan tillverkarna för att vinna kontrakt upp till marginalkostnaderna och att tillverkare med ett högt kapacitetsutnyttjande därför måste ha varit mest aggressiva i sin prissättning för att underskrida sina konkurrenters priser. Till stöd för detta påstående lade parten fram ett uttalande som ett utvalt företag bifogat sin årsredovisning för 2007.

(143) Denna parts påstående styrktes emellertid inte av några bevis eftersom det i detta meddelande inte fanns någon hänvisning till det priskrig som överkapaciteten påstods ha orsakat. Uttalandet hänvisade snarare till den tyska regeringens höjning av energiskatten på biodiesel B100 från och med den 1 januari 2008 som stimulerade konkurrensen på marknaden för biodiesel B5. På grundval av ovanstående avvisades därför detta påstående.

(144) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på den oanvända produktionskapaciteten hos gemenskapstillverkarna, bekräftas skälen 227–230 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.5 *Ökad efterfrågan på råvara och ökade priser*

(145) En berörd part och den amerikanska regeringen hävdade att inget av argumenten i skälen 231–235 i förordningen om provisorisk tull behandlar det faktum att priserna på sojaolja, palmolja och canolaolja i USA vid alla tidpunkter sedan 2004 legat kvar avsevärt under priserna på raps i gemenskapen, vilket ger en klar konkurrensfördel för den biodiesel som importeras från USA.

(146) Det erinras om att det inom ramen för undersökningen måste fastställas om den subventionerade importen (med avseende på priser och omfattning) har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada eller om den väsentliga skadan har berott på andra faktorer. I artikel 8.6 i grundförordningen anges att det ska kunna påvisas att prisnivån för den subventionerade importen vållar skada. Det är alltså endast själva skillnaden i prisnivåer som avses i artikeln, och en analys av de faktorer som påverkar prisnivån behöver alltså inte göras.

(147) Den subventionerade importens inverkan på gemenskapsindustrins priser undersöks i huvudsak genom att man fastställer prisunderskridande, prisnedgång och pristryck. För det ändamålet jämförs de subventionerade exportpriserna med gemenskapsindustrins försäljningspriser, och det kan ibland bli nödvändigt att justera de exportpriser som används för skadeberäkningarna så att siffrorna blir jämförbara. Genom användningen av justeringar i detta sammanhang säkerställs alltså endast att prisskillnaden fastställts på jämförbar grund. Det är alltså uppenbart att priserna på råvaror i exportlandet i princip inte kan vara ännu en skadevållande faktor.

(148) Stöd för ovanstående finns också i artikel 8.7 i grundförordningen, som hänvisar till andra kända faktorer utöver den subventionerade importen. I uppräkningen i denna artikel av andra kända faktorer nämns inte en enda faktor som påverkar prisnivån på den subventionerade importen. Sammanfattningsvis kan konstateras att om importen subventioneras – och även om den gynnats av en förmånlig utveckling av råvarupriserna – kan en sådan utveckling inte anses utgöra ännu en skadefaktor.

(149) Analysen av de faktorer som påverkar prisnivån på den subventionerade importen, t.ex. den påstådda konkurrensfördelen till följd av lägre råvarupriser, kan därför inte vara avgörande och en sådan analys skulle gå utöver grundförordningens krav.

(150) Hur som helst och oavsett det som sägs ovan erinras om att en allmän och världsomfattande ökning av priserna på jordbruksprodukter ägde rum under undersökningsperioden och att prisökningen på sojaolja (den huvudsakliga råvaran för tillverkarna i det berörda landet) under samma period var mer markant än prisökningen på rapsolja. De ökade kostnaderna i USA återspeglades dock inte i priserna på den subventionerade importen till gemenskapsmarknaden, som väsentligt underskred gemenskapsindustrins priser.

(151) På grundval av ovanstående måste dessa parters påstående avvisas.

(152) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på den ökade råvaruefterfrågan och de ökade priserna, bekräftas skälen 231–238 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.6 *Prisutvecklingen för mineraldiesel*

(153) En berörd part upprepade sitt påstående (se skäl 236 i förordningen om provisorisk tull) och hävdade vidare att priserna på mineraldiesel satte ett tak över vilket biodieseltillverkarna inte kunde höja sina priser i linje med råvaruprisökningarna.

(154) I detta avseende ska det noteras att alla gemenskapstillverkare levererade till marknader med krav på obligatorisk blandning. Dessutom omfattades biodiesel av skattereduktioner i de flesta medlemsstater, vilket innebär att priset på biodiesel är jämförbart med priset på mineraldiesel ökat med en faktor som beaktar den energiskatt som den senare omfattas av. Detta innebär att samtidigt som man kan godta en viss korrelation med oljepriserna har det i undersökningen fastställts att biodiesel, till följd av ovan angivna skäl, därför kan säljas till ett högre pris än mineraldiesel. Dessutom lämnade denna part inte någon övertygande bevisning till stöd för att priserna på mineraldiesel, som var mycket höga under andra hälften av undersökningsperioden, utövade pristryck på gemenskapstillverkarnas priser på biodiesel under undersökningsperioden.

(155) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på prisutvecklingen för mineraldiesel, dras slutsatsen att denna faktor inte har vållat gemenskapsindustrin någon skada.

6.2.7 *Betydelsen av var i gemenskapen biodieselanläggningarna är belägna*

(156) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på var i gemenskapen biodieselanläggningarna är belägna, bekräftas skälen 239–241 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.8 *Tillverkare som är närstående de amerikanska exportörerna*

(157) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på verkningarna av den import från USA som gjorts av tillverkare som är närstående de amerikanska exportörerna, bekräftas skäl 242 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.9 *Slutsats om orsakssamband*

(158) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom inga andra synpunkter inkommit, bekräftas skälen 243–245 i förordningen om provisorisk tull.

7. GEMENSKAPENS INTRESSE

7.1 Gemenskapsindustrin

(159) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter uttryckte gemenskapstillverkarna sitt stöd för kommissionens undersökningsresultat och bekräftade att åtgärderna skulle ligga i deras intresse.

(160) En berörd part hävdade att åtgärderna inte skulle ligga i gemenskapsindustrins intresse eftersom de skulle medföra att handelsflödena ändrades från länder som inte omfattas av åtgärderna på eftersom i) operatörerna på gemenskapsmarknaden fortsatt skulle behöva billigare biodiesel baserad på sojaolja och palmolja för att komplettera den med den dyrare rapsbiodiesel som tillverkas av gemenskapsindustrin och ii) det inte kommer att finnas tillräckligt med rapsbiodiesel för att möta efterfrågan.

(161) I detta avseende ska det noteras att även om gemenskapsindustrins huvudsakliga råvara är raps förlitade sig dessa tillverkare inte endast på denna råvara för sin biodieseltillverkning, utan använde även andra råvaror som sojaolja och palmolja. Eftersom priset på andra råvaror mycket ofta var högre än priset på den subventionerade import av biodiesel som baserades på sådana råvaror, fråntogs emellertid gemenskapsindustrins tillverkare möjligheten att använda sojaolja och palmolja i större utsträckning. Införandet av åtgärder förväntas därför återställa normala marknadsförhållanden även i detta avseende och göra det möjligt för gemenskapsindustrin att mer effektivt anpassa sin produktion till de olika typer av biodiesel som behövs på gemenskapsmarknaden. På grundval av detta avvisades kravet.

(162) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på gemenskapsindustrins intresse, bekräftas skälen 247–249 i förordningen om provisorisk tull.

7.2 Icke-närstående importörer och handlare i gemenskapen

(163) Eftersom det inte inkommit några synpunkter från importörer efter införandet av provisoriska åtgärder, dras slutsatsen att effekten av utjämningstullarna troligen inte skulle få någon väsentlig inverkan på importörer/handelsföretag.

7.3 **Användare i gemenskapen**

(164) Eftersom det inte inkommit några synpunkter från importörer efter införandet av provisoriska åtgärder dras slutsatsen att effekten av åtgärderna troligen inte skulle få någon betydande inverkan på användarna.

7.4 **Råvaruleverantörer i gemenskapen**

(165) Eftersom det inte inkommit några synpunkter från leverantörer efter införandet av provisoriska åtgärder, bekräftas skälen 256–258 i förordningen om provisorisk tull.

7.5 **Andra intressen**

(166) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att de biltillverkare som gjort investeringar för att kunna tillverka bilar som är anpassade till biodiesel kanske inte skulle kunna få avkastning på sina investeringar genom försäljning av sådana bilar om åtgärderna skulle leda till att priserna på biodiesel i gemenskapen ökade till nivåer som inte kan konkurrera med priserna på mineraldiesel.

(167) I detta avseende är det värt att notera att den möjlighet som denna part gör gällande även skulle ha kunnat inträffa i avsaknad av åtgärder, dvs. att priserna på mineraldiesel (som är avhängiga råoljepriserna) faller till nivåer som gör dem mer konkurrenskraftiga än biodieselpriserna. Det är därför inte rimligt att antyda att bilindustrin har gjort investeringar utan att ta hänsyn till denna parameter. Påståendet avvisades därför.

(168) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter uttryckte en sammanslutning av jordbrukare i gemenskapen sitt stöd och uppgav att importen av biodiesel från USA har fråntagit gemenskapens producenter av oljeväxter avsättningsmöjligheter för ca 6 miljoner ton oljeväxter, eller ca 11 % av gemenskapens oljeväxtproduktion under 2007 och 2008, och lett till en nedgång med 90 euro per ton i det potentiella värdet av raps som används till annat än livsmedel. Dessa sent inkomna synpunkter kunde emellertid inte kontrolleras.

7.6 **Konkurrens och snedvridning av handeln**

(169) En berörd part upprepade sin synpunkt att det saknades samstämmighet mellan utjämningsåtgärderna och Europeiska unionens politik för att främja användningen av biobränslen. Denna part tillade att Europeiska unionen inte enbart kan förlita sig på rapsbaserad biodiesel tillverkad i gemenskapen för att utveckla sin biodieselmarknad.

(170) Denna kommentar har redan behandlats i avsnitt 7.6 i förordningen om provisorisk tull och vad beträffar argumentet om rapsbiodiesel som denna part framfört hänvisas även till skäl 161.

(171) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på konkurrens och snedvridning av handeln, bekräftas skälen 259–261 i förordningen om provisorisk tull.

7.7 **Slutsats om gemenskapens intresse**

(172) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som talar emot införandet av utjämningstullar i detta fall.

8. SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

8.1 **Nivå för undanröjande av skada**

(173) Ett företag hävdade att det, med avseende på fastställandet av skademarginalen till den högsta skademarginal som konstaterats för de utvalda företagen (se skälen 268–270 i förordningen om provisorisk tull), hade erbjudit sig att lämna den information som behövdes för att kunna räkna ut marginalen för företaget. Företaget var dessutom berett att tillåta ett besök på plats hos företagets dotterbolag. Företaget hävdade att denna inbjudan fortfarande gäller.

(174) Efter att ha tagit emot detta företags svar på frågeformuläret efter inledandet av förfarandet noterades vissa brister i uppgifterna om företagets exportförsäljning till gemenskapen och om återförsäljningen hos företagets närstående importör i gemenskapen. Företaget uppmanades att lämna de berörda uppgifterna inom en angiven tidsfrist, men lämnade inget svar. Företaget underrättades därefter om att i det fall de begärda uppgifterna inte lämnades kunde de bristfälliga uppgifterna i frågeformuläret lämnas utan beaktande med hänvisning till artikel 28 i grundförordningen (se skäl 268 i förordningen om provisorisk tull). Företaget underrättades om följderna av sitt bristfälliga samarbete och gavs möjlighet att lämna synpunkter. Företaget svarade nästan två veckor efter den angivna tidsfristen genom att bland annat uppge att företaget ”snarast möjligast kommer att lämna de begärda uppgifterna”. Företaget lämnade emellertid aldrig de begärda uppgifterna.

(175) På grundval av ovanstående bekräftas att nivån för undanröjande av skada för detta företag fastställs till den högsta skademarginal som konstaterats för de utvalda företagen.

(176) Flera berörda parter och USA:s regering ifrågasatte det provisoriska fastställandet att en vinst på 15 % skulle vara den vinstmarginal som en industri av detta slag rimligen skulle kunna ha uppnått under normala konkurrensförhållanden.

(177) En berörd part hävdade att den vinstmarginal för gemenskapsindustrin som användes för att fastställa nivån för undanröjande av skada borde ligga på samma nivå som gemenskapsindustrins vinst under undersökningsperioden – dvs. 5,7 % – eftersom denna vinstmarginal skulle ligga inom intervallet för den vinst som uppnåtts för sådana råvaror som biodiesel. Till stöd för detta hänvisade parten till de vinster som USA-tillverkare uppnådde för etanol och vegetabiliska oljor och för oljeraffinaderier.

(178) Det ska noteras att nivån för undanröjande av skada måste grundas på en bedömning av den vinstmarginal industrin rimligen kan förväntas uppnå utan subventionerad import vid försäljning av den likadana produkten på gemenskapsmarknaden. Den vinst som uppnåtts i början av skadeundersökningsperioden för en viss undersökning får anses som den vinst som rimligen skulle ha uppnåtts om det inte hade förekommit någon subventionerad import. Under den första delen av skadeundersökningsperioden (2004–2006) hade i detta särskilda fall importen från USA aldrig en marknadsandel på mer än 1 % och det är därför rimligt att anta att denna period kännetecknades av en avsaknad av subventionerad import. Gemenskapsindustrins genomsnittliga vinst under denna period ansågs därför utgöra en rimlig grund för att fastställa nivån för undanröjande av skada, även med beaktande av behovet att garantera produktiva investeringar för denna nyligen etablerade industri. Dessutom, och med hänsyn till den berörda partens påstående, har undersökningen visat att den vinst som de större amerikanska exporterande tillverkarna gjorde på sin inhemska biodieselverksamhet låg långt över den vinst som användes för att fastställa nivån för undanröjande av skada. På grundval av ovanstående måste detta argument avvisas.

(179) Det framgick av vissa argument som lades fram av amerikanska företag beträffande omräkningen av värdetullarna till fasta tullar (se skäl 185) att värdet av försäljningen till underpris beräknades som förhållandet mellan den totala försäljningen till underpris och det justerade priset cif (se den justering som nämns i skäl 109), medan det icke-justerade priset cif borde ha använts på samma sätt som det gjordes för att beräkna värdet av dumpningsmarginalen. Värdet av alla nivåer för undanröjande av skada räknades därför om för alla USA-företag som ingick i stickprovet.

(180) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter efter det preliminära meddelandet av uppgifter, har samma metod som den som anges i skälen 266 och 267 i förordningen om provisorisk tull använts för att beräkna de icke-skadevållande priserna. Nivån för undanröjande av skada beräknades i procent av det totala icke-justerade importvärdet cif.

8.2 **Form för och nivå på tullarna**

(181) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör en slutgiltig utjämningstull införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som den subventionerade importen vållat, utan att den subventionsmarginal som konstaterats överskrids.

(182) Mot bakgrund av de synpunkter som inkommit från vissa berörda parter efter det preliminära meddelandet av uppgifter och mot bakgrund av de ändringar som anges i denna förordning, har vissa marginaler justerats.

(183) Mot denna bakgrund har utjämningstullarnas storlek fastställts på grundval av en jämförelse mellan marginalerna för undanröjande av skada och subventionsmarginalerna. Följande utjämningstullar bör därför införas:

Företag	Skademarginal	Subventionsmarginal	Utjämningstullsats
Archer Daniels Midland Company	54,5 %	35,1 %	35,1 %
Cargill Inc.	64,4 %	34,5 %	34,5 %
Green Earth Fuels of Houston LLC	51,3 %	39,0 %	39,0 %
Imperium Renewables Inc.	41,6 %	29,1 %	29,1 %
Peter Cremer North America LP	77,2 %	41,0 %	41,0 %
Vinmar Overseas Limited	76,4 %	41,1 %	41,1 %
World Energy Alternatives LLC	46,1 %	37,6 %	37,6 %
Samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet	56,2 %	36,0 %	36,0 %

(184) Med tanke på att utjämningstullen ska gälla blandningar som innehåller mer än 20 viktprocent biodiesel, i proportion till deras biodieselhalt, anses det, för att medlemsstaternas tullmyndigheter ska kunna genomföra åtgärderna på ett effektivt sätt, lämpligt att fastställa tullarna som fasta belopp på grundval av deras biodieselhalt.

(185) Vissa parter invände mot den metod som användes för att räkna om värdetullarna till fasta tullar. De hävdade att de värden cif som borde ha använts vid omräkningen av en värdetull till en fast tull borde ha varit de faktiska värdena cif och inte de som justerats för att beakta de skillnader i råvara som anges i skälen 185 och 186 i förordningen om provisorisk tull.

(186) Detta argument granskades och det konstaterades att de justerade värdena cif faktiskt användes vid omräkningen av värdetullarna till fasta tullar. Dessutom konstaterades att samma värden låg till grund för att uttrycka beloppet för försäljningen till underpris som en värdetull. Det var därför nödvändigt att göra en första korrigering för att uttrycka försäljningen till underspris i procent av det totala faktiska importvärdet cif. Skademarginalerna har reviderats i enlighet med detta. Resultatet av den beräkning av de fasta tullarna som gjordes efter skilde sig emellertid inte från de tullsatser som anges artikel 1.2 i förordningen om provisorisk tull eftersom den högre värdetullen exakt utjämnades av minskning av de priser cif (från justerade till faktiska) som användes för att räkna om de förra till fasta tullar.

(187) Storleken på de individuella företagsspecifika utjämningstullar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten i den aktuella undersökningen. De återspeglar således den situation som i undersökningen har konstaterats för dessa företag. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för ”alla övriga företag”) gäller alltså enbart import av produkter som har sitt ursprung i det berörda landet och har tillverkas av företagen och därmed av de särskilda rättsliga enheter som anges. Importerade produkter som har tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen anges med namn och adress i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de företag som uttryckligen anges, omfattas inte av dessa tullsatser utan av den tullsats som gäller för ”alla övriga företag”.

(188) Eventuella ansökningar om tillämpning av en individuell företagsspecifik utjämningstull (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller att nya produktions- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen ([1]) tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande sådana eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. en sådan namnändring eller ändring av produktions- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter att vid behov ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

(189) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införande av slutgiltiga utjämningstullar. De gavs även möjlighet att inom en viss tid efter denna underrättelse inkomma med synpunkter. Parternas skriftliga synpunkter togs i beaktande, och undersökningsresultaten har där så varit lämpligt ändrats i enlighet med dessa.

([1]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Kontor N105 04/092, 1049 Bryssel, Belgien.

8.3 **Åtaganden**

(190) Vissa amerikanska samarbetsvilliga exporterande tillverkare inkom med prisåtaganden i enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen. Det ska emellertid noteras att de markanta prisskillnaderna när det gäller råvarorna gör att produkten inte anses lämpad för ett fast prisåtagande. Företagen föreslog då att minimiimportpriserna ska indexeras regelbundet så att hänsyn kan tas till fluktuationerna i rapsoljepriset. De erbjöd vidare minimiimportpriser för tre olika produkttyper så att hänsyn skulle kunna tas till produktvariationen vid import (biodiesel som utvinns ur soja-, palm- eller canololja) på grundval av de koefficienter för råvaror som fastställdes under undersökningsperioden.

(191) Om man ser på erbjudandena från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, kan man konstatera att grunden för fastställandet av indexerade minimiimportpriser i genomsnitt var 7–8 % lägre än de icke-skadevållande priser som fastställdes under undersökningsperioden. De föreslagna koefficienterna för att erhålla justerade minimiimportpriser för de produkttyper som nämns ovan var dessutom olämpliga, eftersom de gällde undersökningsperioden. Med tanke på att dessa koefficienter, som beror på prisskillnaderna på de olika råvarorna, ständigt fluktuerar, kan dessa koefficienter ha ändrats avsevärt i förhållande till den situation som rådde under undersökningsperioden. Den föreslagna indexeringen av minimiimportpriserna på sojabiodiesel eller palmoljebiodiesel utifrån fluktuationerna i rapsoljepriset ansågs därför olämplig, eftersom den skulle komma att baseras på prisutvecklingen för andra råvaror än de som användes vid tillverkningen av den exporterade berörda produkten.

(192) På grundval av ovanstående, och utan några ytterligare hänvisningar till företagsspecifika praktiska frågor, ansågs det att åtagandena måste avvisas, eftersom metoden för att fastställa minimiimportpriserna var olämplig och att minimiimportpriserna därför låg på en nivå som inte var tillräcklig för att undanröja den skadevållande subventioneringen.

8.4 **Slutgiltigt uttag av provisoriska tullar och särskild övervakning**

(193) Efter meddelandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten, begärde klaganden särskilda åtgärder för att hindra ett eventuellt kringgående av åtgärderna, med tanke på att marknaden i fråga är en global råvarumarknad med en utbytbar produkt som saluförs genom många olika försäljningskanaler.

(194) Mot bakgrund av ovanstående anses det förvisso lämpligt att noga övervaka importen av biodiesel från alla destinationer, så att lämpliga åtgärder snabbt kan vidtas om det skulle behövas.

(195) Med hänsyn till storleken på de subventionsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som gemenskapsindustrin vållats, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska utjämningstull som infördes genom förordningen om provisorisk tull tas ut slutgiltigt, upp till en nivå som motsvarar beloppen för de slutgiltiga tullar som införs. Om de slutgiltiga tullarna är lägre än de provisoriska tullarna, bör de belopp frisläppas för vilka det preliminärt ställts säkerhet utöver beloppen för de slutgiltiga utjämningstullarna. Om de slutgiltiga tullarna är högre än de provisoriska tullarna, ska endast de belopp för vilka säkerhet ställts motsvarande de provisoriska tullarna slutgiltigt tas ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs härmed på import av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallad biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (Taric-nummer 2710 19 41 20), 3824 90 91, ex 3824 90 97 (Taric-nummer 3824 90 97 87) och med ursprung i Amerikas förenta stater.

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsatser ska tillämpas på de produkter som anges i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Utjämningstullsats i euro per ton netto	Taric-tilläggsnummer
Archer Daniels Midland Company, Decatur	237,0	A933
Cargill Inc, Wayzata	213,8	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	213,4	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	216,8	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	211,2	A937
Vinmar Overseas Limited, Houston	211,2	A938
World Energy Alternatives, Boston	211,2	A939
Företag som förtecknas i bilagan	219,4	Se bilagan
Alla övriga företag	237,0	A999

Utjämningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling av icke-fossilt ursprung (dvs. blandningens biodieselhalt).

3. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska utjämningstullar enligt kommissionens förordning (EG) nr 194/2009 på import av biodiesel, klassificerade enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (Taric-nummer 2710 19 41 20), 3824 90 91, ex 3824 90 97 (Taric-nummer 3824 90 97 87) och med ursprung i USA ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts utöver beloppen för de slutgiltiga utjämningstullarna ska frisläppas. Om de slutgiltiga tullarna är högre än de provisoriska tullarna ska endast de belopp för vilka säkerhet ställts motsvarande de provisoriska tullarna slutgiltigt tas ut.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 7 juli 2009.

På rådets vägnar
A. BORG
Ordförande

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare i USA som inte ingick i stickprovet

Företag	Ort	Taric-tilläggsnummer
AC & S Inc.	Nitro	A941
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
American Made Fuels, Inc.	Canton	A940
Arkansas SoyEnergy Group	DeWitt	A940
Arlington Energy, LLC	Mansfield	A940
Athens Biodiesel, LLC	Athens	A940
Beacon Energy	Cleburne	A940
Biodiesel of Texas, Inc.	Denton	A940
BioDiesel One Ltd	Southington	A940
BioPur Inc.	Bethlehem	A941
Buffalo Biodiesel, Inc	Tonawanda	A940
BullDog BioDiesel	Ellenwood	A940
Carbon Neutral Solutions, LLC	Mauldin	A940
Central Iowa Energy LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Community Fuels	Stockton	A940
Delta BioFuels Inc.	Natchez	A940
Diamond Biofuels	Mazon	A940
Direct Fuels	Euless	A940
Eagle Creek Fuel Services, LLC	Baltimore	A940
Earl Fisher Bio Fuels	Chester	A940
East Fork Biodiesel LLC	Algona	A940
ECO Solutions, LLC	Chatsworth	A940
Ecogy Biofuels LLC	Tulsa	A940
ED&F Man Biofuels Inc.	New Orleans	A940
Freedom Biofuels Inc.	Madison	A940
Freedom Fuels LLC	Mason City	A941
Fuel & Lube, LLC	Richmond	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940
GeoGreen Fuels LLC	Houston	A940
Georgia Biofuels Corp.	Loganville	A940
Green River Biodiesel, Inc.	Moundville	A940
Griffin Industries Inc.	Cold Spring	A940
High Plains Bioenergy	Guymon	A940
Huish Detergents Inc.	Salt Lake City	A940

Företag	Ort	Taric-tilläggsnummer
Incobrasa Industries Ltd.	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Indiana Flex Fuels	LaPorte	A940
Innovation Fuels Inc.	Newark	A940
Integrity Biofuels	Morristown	A941
Iowa Renewable Energy LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd.	Houston	A940
Lake Erie Biofuels LLC	Erie	A940
Leland Organic Corporation	Leland	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries LLC	Claypool	A940
Louis Dreyfus Claypool Holdings LLC	Claypool	A940
Middle Georgia Biofuels	East Dublin	A940
Middletown Biofuels LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
Natural Biodiesel Plant LLC	Hayti	A941
New Fuel Company	Dallas	A940
North Mississippi Biodiesel	New Albany	A940
Northern Biodiesel, Inc.	Ontario	A940
Northwest Missouri Biofuels, LLC	St. Joseph	A940
Nova Biofuels Clinton County LLC	Clinton	A940
Nova Biosource	Senaca	A940
Organic Fuels Ltd.	Houston	A940
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Paseo Cargill Energy, LLC	Kansas City	A940
Peach State Labs Inc.	Rome	A940
Perihelion Global, Inc.	Opp	A940
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Philadelphia	A940
Piedmont Biofuels Industrial LLC	Pittsboro	A941
Pinnacle Biofuels, Inc.	Crossett	A940
PK Biodiesel	Woodstock	A940
Pleasant Valley Biofuels, LLC	American Falls	A940
Prairie Pride	Deerfield	A941
RBF Port Neches LLC	Houston	A940
Red Birch Energy, Inc.	Bassett	A940
Red River Biodiesel Ltd.	New Boston	A940
REG Ralston LLC	Ralston	A940
Renewable Energy Products, LLC	Santa Fe Springs	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Safe Renewable Corp.	Conroe	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Seminole Biodiesel	Bainbridge	A940

Företag	Ort	Taric-tilläggsnummer
Southeast BioDiesel LLC	Charlotte	A941
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel LLC	Albert Lea	A940
Stepan Company	Northfield	A941
Sunshine BioFuels, LLC	Camilla	A940
TPA Inc.	Warren	A940
Trafigura AG	Stamford	A940
U.S. Biofuels Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsburgh	A940
Valco Bioenergy	Harlingen	A940
Vanguard Synfuels, LLC	Pollock	A940
Vitol Inc.	Houston	A940
Walsh Bio Diesel, LLC	Mauston	A940
Western Dubque Biodiesel LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940
Yokaya Biofuels Inc.	Ukiah	A941